

BOODSCHAPPEN VAN MAGDALENA

De illusie van eenheid

gechanneld door
Tom Kenyon

Devische transformatie

Alle wezens hebben hun eigen perspectief, dat relatief is ten opzichte van de dimensie waarin ze zich bevinden en het niveau van hun bewustzijn. Uit mijn ervaring is het voor geen enkel wezen mogelijk om de totaliteit van het bestaan in al zijn dimensionaliteit te begrijpen.

Vanuit mijn ervaring en perspectief zijn alle wezens met elkaar verbonden. Deze verbindingen strekken zich uit over alle niveaus, in alle dimensies en door de hele kosmos.

In je planetaire bestaan ben je onderdeel van, en niet gescheiden van, je planetaire ecosysteem. Je bent nauw verbonden met alle levensvormen. Je ademt omdat het plantenrijk koolstofdioxide omzet in zuurstof, een proces dat jullie fotosynthese noemen.

Ik noem het liever devische transformatie. Het devische bewustzijn van het plantenrijk is immens en intelligent. Het is bewust. Van nature zet het het ene element om in het andere. Het is zijn aard om op deze planeet koolstofdioxide om te zetten in zuurstof. En het is deze transformatie die jou leven geeft. Je bent dus diep verbonden met het plantenrijk en alle andere levensvormen op deze planeet.

Je bent ook verbonden met andere intelligenties en andere dimensies. Ik kan met je communiceren omdat we met elkaar verbonden zijn. Deze verbondenheid is een immense oceaan. Er zijn kanalen die jullie wormgaten noemen, die delen van de kosmos verbinden met verre gebieden. Maar deze verbondenheid is anders dan wat veel mensen 'eenheid' noemen.

De waarheid van eenheid

Omdat er zoveel verschillende manieren zijn die deze term gebruiken, is het niet erg nuttig om hem te gebruiken zonder preciezer te zijn. Laat me daarom de waarheid van 'eenheid' bespreken, zoals ik die zie, want die verschilt van de illusie van 'eenheid'.

Wanneer je hogere bewustzijnsniveaus bereikt waarin je ervaring van tijd en ruimte wordt overstegen, zijn er verschillende niveaus van waarneming. Een van deze niveaus is de verbondenheid van al het leven, alle bewustzijnsvormen en al het bestaan.

Wanneer je een bepaald octaaf van deze transcendentie van tijd en ruimte betreedt, kom je in wat Yeshua 'liefde' noemde. Deze liefde is onpersoonlijk. Het is niet romantisch in de zin zoals de meeste mensen het opvatten. Het is geen erotische aantrekkingskracht. Het is een resonantie die al het bestaan in één onderling verbonden vibratie omvat, en deze vibratie is allesomvattend.

Deze bewustzijnstoestand is heel vreemd, want wanneer je je in de vibrationele staat van onpersoonlijke liefde bevindt, kun je gemakkelijk tegenstrijdige tegenstellingen samenbrengen. Ze lijken opgelost te worden in de sereniteit van deze vibratie die liefde heet. Maar tegelijkertijd bestaan er andere percepties en andere realiteiten naast deze vibrationele staat.

Vergissing

Mijn persoonlijke moeite met het concept van 'eenheid', zoals dat in de New Age wordt gebruikt, heeft te maken met een gebrek aan grenzen, een gebrek aan verantwoording en persoonlijke verantwoordelijkheid. Het is ironisch genoeg ook een broedplaats voor een deel van het donkerste schaduw materiaal van de mensheid.

Degenen die zich halsoverkop in het idee van eenheid storten, betreden een wankel pad als ze concluderen dat we op een hoger niveau van zijn allemaal één zijn en er geen onderscheid is. Mijn reden hiervoor heeft te maken met de grenzen van vibrationele staten.

Het idee van 'eenheid' wordt door sommigen gebruikt als een hypnotiserend middel om de complexiteit van het bestaan te omzeilen. Sommigen van hen geloven dat als we allemaal één zijn, er niets hoeft te gebeuren, en naar mijn mening is dat een betreurenswaardige vergissing.

Persoonlijke ontwikkeling vindt zelden spontaan plaats, maar vaker door de inzet van hart en geest, en soms door pure inspanning en wilskracht. Een ander aspect van eenheid dat mij verontrust, is dat sommigen, hoewel niet allen, het gebruiken als voorwendsel voor onverantwoordelijkheid en het niet hoeven afleggen van verantwoording.

Wanneer je de authentieke ervaring van verbondenheid betreedt, kan het hart zich openen voor alle bestaansniveaus, en kan je inderdaad een gevoel van diepe liefde ervaren dat alle tegenstellingen omarmt, en je zou dit gevoel kunnen omschrijven als 'eenheid'. Maar dit is heel anders dan het idee van 'eenheid'. Het idee van eenheid is geen authentieke spirituele ervaring. Het is slechts een idee. Maar het is een idee dat vol moeilijkheden zit voor degenen die op zoek zijn naar ware, authentieke spirituele realisatie.

De vibrationele grenzen

Eerder zei ik al dat een van de problemen met eenheid was dat het de vibrationele grenzen negeerde. Wat ik hiermee bedoel, is dat elke vibrationele staat een grens heeft. In bepaalde bewustzijnstoestanden worden alle grenzen overstegen, maar je kunt niet in het gemanifesteerde universum functioneren zonder grenzen.

De ervaring van geen grenzen is een gemoedstoestand, maar is niet bruikbaar als middel om effectief door vibrationele staten te navigeren. Je moet aandacht besteden aan de grenzen van vibraties, anders creëer je heel gemakkelijk energetische problemen.

Laat ik een concreet voorbeeld geven. Vele jaren na de dood van Yeshua was er een man die de eerste volgelingen van Yeshua opspoorde en vernietigde. Op weg naar Damascus, zo luidt het verhaal, kreeg hij plotseling een visioen van Jezus en bekeerde hij zich. Plotseling leek deze man, die een verachtelijk, weezinwekkend mens was, verheven en getransformeerd te worden. U kent hem als Paulus.

Een van de problemen die ik als vrouw met Paulus heb, is dat hij onze soort haatte. En zo bracht hij zijn vooroordelen tegen vrouwen in de vorming van de Kerk tot uiting via zijn evangelisatie en geschriften.

Als vrouwelijke ingewijde en naaste discipel van Yeshua – en tevens zijn lerares en zijn vrouw – vind ik Paulus' invloed op de Kerk zeer betreurenswaardig. Het probleem met Paulus – en ik weiger hem een heilige te noemen – is dat hij een gedeeltelijke bekering had, maar zijn onopgeloste problemen met vrouwen hebben zijn spirituele ervaring bezoedeld. En het werd een verdorven gif dat hij toevoegde aan de mix van vroege invloeden op de volgelingen van Yeshua.

Toen Paulus zijn visioen van Yeshua had, zag hij tot op zekere hoogte de fouten in zijn wegen. Maar hij keek niet dieper in zichzelf; hij merkte de vibrationele grens, of de rand, in zijn eigen natuur niet op, die werd gedreven door zijn angst voor en haat tegen vrouwen.

Dit was een vibrationele grens, en hij negeerde die. Hij ging er niet in, verkende het niet en veranderde het niet. Vol energie, zoals die vrijkomt bij ieder mens die in contact komt met de spirituele dimensie, trok hij de wereld in, nu een bekeerling, een evangelist. Maar hij verkondigde niet de volledige waarheid van Yeshua's boodschap. Die was verdraaid door zijn innerlijke, gekwelde wereld.

Afzonderlijk, individueel bewustzijn

Het is inderdaad een paradox dat een idee dat zo welwillend lijkt als 'eenheid' soms gebruikt kan worden als een dekmantel voor de menselijke duisternis en wat je de schaduw zou noemen. Vanuit mijn persoonlijke mening is het idee dat alle wezens 'één' zijn zonder enige verschillen absurd en een belediging voor de complexiteit van het multidimensionale bestaan.

Ik ben me ervan bewust dat ik verbonden ben met alle wezens, en tegelijkertijd ben ik me er ook van bewust dat ik een uniek individu ben. Op het pad naar zelfrealisatie en meesterschap zijn er

vele wegen, vele paden en vele keuzes. Geen enkele is beter dan de andere. Het is simpelweg zo dat elke keuze consequenties met zich meebrengt. Ik kies ervoor om een afzonderlijk, individueel bewustzijn te blijven. Soms kies ik ervoor om namens andere wezens te bemiddelen, maar ik ben me er altijd van bewust dat zij een eigen bestaan hebben, los van mij, en dat hun soevereine bestaan hun verantwoordelijkheid is en niet de mijne.

Valstrik

Vanuit mijn perspectief zijn er op het moment van de dood vele opties en manieren om door de dodenrijken te gaan. Een daarvan is de overgang naar het licht, zoals voorgesteld door talloze voorstanders van eenheid. Persoonlijk beschouw ik dit soort collectief licht als een valstrik. Het lokt een ziel of een bewustzijn in de val. Het leidt niet tot bevrijding of grotere beheersing, maar tot een vorm van onderwerping.

Ik vind dat er iets verraderlijks schuilt in het concept van eenheid zoals sommige mensen het aanhangen. Door zich voor te stellen dat we allemaal één zijn, kunnen ze in een hypnotische toestand terechtkomen. Dit soort hypnose geeft een schijnbare sereniteit, omdat je schijnbaar zonder aandacht voor grenzen kan functioneren. Maar het feit dat iemand een idee heeft van iets, maakt het nog geen waarheid. Ik merk dat veel mensen die het concept van eenheid hebben omarmd, niet dieper in zichzelf kijken. Ze blijven onwetend over hun eigen onbewuste krachten.

En zo creëert de ene hand, om het zo maar te zeggen, een soort toverstaf die de schijn van eenheid opwekt, terwijl de andere hand onenigheid creëert en de schaduwkant uitleeft, die simpelweg bestaat uit onbeheerste aspecten en onontwikkelde impulsen. Maar omdat deze 'tweede hand' niet in hun bewustzijn aanwezig is, nemen ze geen verantwoordelijkheid voor hun daden. Dit is in mijn ogen geen evolutie, maar devolutie, en daarom vraag ik me af hoe zo'n situatie is ontstaan en waarom.

De paradox van grenzen

Toen mijn geliefde Yeshua zei: 'Jullie zullen grotere dingen doen dan ik,' sprak hij vanuit een begrip van de geïndividualiseerde divine persoon, een wezen dat zijn of haar relatie tot de kosmos begreep als een afzonderlijk individu, niet versmolten met alle wezens als één.

Het is waar dat een deel van de kracht waarover een divine persoon beschikt, voortkomt uit de erkenning van diens verbondenheid met de kosmos. Maar dit gevoel van verbondenheid behoudt de identiteit als individu. Sterker nog, dit soort beheersing vereist een geïndividualiseerd wezen. Het vereist dat een wezen opereert binnen de immense zee van verbondenheid, terwijl het zich bewust is van vibrationele grenzen en weet hoe het zich daartoe verhoudt.

Laat me iets meer zeggen over grenzen. Dit is een ware paradox, omdat ze tegelijkertijd bestaan. Laten we beginnen met het fysieke, aangezien je daar dagelijks mee te maken hebt.

Elke cel in je lichaam heeft een grens, een fysieke wand van moleculen die zichzelf scheidt van elke andere cel. Zonder deze grens zouden de cellen niet kunnen bestaan. Maar de grens heeft openingen waardoor de cel dingen kan opnemen die goed voor haar zijn en dingen kan uitstoten die niet in haar belang zijn of niet langer nodig zijn, de bijproducten, zo je wilt, van het celmetabolisme – zoals koolstofdioxide.

Wanneer je al deze cellen neemt waaruit je lichaam bestaat, ervaart je lichaam de fysieke ervaring van grenzen. Als je tegen een muur aanloopt, ontmoeten de grens van je lichaam en de grens van de muur elkaar, en je zult niet door de muur heen gaan. Dit is een fysieke realiteit.

Alle materie is in wezen ruimte, dus het is in bepaalde toestanden van lichaam en geest mogelijk om door een muur heen te lopen, er fysiek doorheen te gaan. Deze vloeibaarheid van lichaam en geest is een zeer ongebruikelijke toestand, maar het is mogelijk, en veel yogi's en yogini's, evenals sommige heiligen uit diverse spirituele tradities, hebben dit en andere vermogens gedemonstreerd.

Het is mogelijk voor je lichaam en geest om een supergeleidende toestand te bereiken waarin de zwaartekracht tijdelijk wordt overstegen en levitatie een reële mogelijkheid wordt. Maar meestal blijven de meeste mensen onder invloed van de zwaartekracht.

Het idee dat je door muren kunt lopen of kunt zweven is heel anders dan het daadwerkelijke vermogen om door muren te lopen of te zweven. De energetische beheersing die nodig is om fysiek door een muur te lopen of te zweven, valt niet onder het domein van het denken. Het is een veel complexer fenomeen.

Elk vibrationele niveau of elke dimensie heeft grenzen. In bepaalde toestanden is het mogelijk om deze grenzen te overschrijden, maar dit vereist inzicht in de aard van de grens die zich aan je voordoet en wat er energetisch van je wordt verwacht om erdoorheen te gaan.

Door onderlinge verbondenheid kun je door de kosmos reizen, door elke dimensie die je wenst. Maar je moet de aard van elke grens die je tegenkomt begrijpen en wat er energetisch van je wordt verwacht om erdoorheen te gaan. Dit is een heel ander concept dan eenheid.

Meesterschap

Je beweegt je niet met meesterschap door de kosmos als je in je gedachten één bent met alle andere wezens. Dit concept is zeer beperkend, in tegenstelling tot de mogelijkheden van onderlinge verbondenheid.

Kortom, het verkennen van je onderlinge verbondenheid met de kosmos als een individueel wezen leidt tot meer meesterschap en het vermogen om door dimensionale grenzen heen te bewegen. Het idee van eenheid verleent niet dit niveau van meesterschap, maar in mijn ogen is het een wespennest vol verwarring en een plek waar manipulatie en onveranderde schaduwen vaak huizen.

